DIÀLEGS INTERIORS

VIII PREMI LITERARI MODEST SALSE - POESIA

HOSTALRIC, 2017

Categoria C. ADULTS

Pseudònim: Claror de lluna

DIÀLEGS INTERIORS

Un pensament és un cercar claror
des d’un espai opac del fons del ser,
i no és encara un rostre ni una olor,
és només un camí vers un recer
on no hi hagi mancances ni cap plor.

El més profund abisme esdevé clar
com una vall enmig de munts gegants
quan la claror penetra escletxa enllà
fins esberlar la boira dels voltants
i escampa resplendors com llum d’un far.

La nit és dolça i blava, i ben serena,
i no deixa un espai sense un estel.
Sigil·lós, el pensament enfila la carena
i ansia arribar al cim del seu anhel,
per si hi troba repòs la seva pena.

I arriba al punt més àlgid del sentir.

Ara és moment del buit del pensament,

no hi ha un espai pel meu neguit d’ahir,

aquí tot és ben nou, senzill i diferent.

Temps ha que el cerco en va, i el vull gaudir.

Fes-me mercès d’un somni, un bell anhel

que m’engalani el fons de l’esperit,

i si hi cal llum manllevaré un estel,

per fer-hi cap no em mancarà delit

si sé que hi gaudiré un bocí de cel.

I si fruïm d’aquest instant de pau

on només som tu i jo, la meva pensa,

fes que ara no trontolli aquesta nau

i encalmi el vent que mou la mar immensa

car vull només per sostre el meu cel blau.

Cal que romanguis calm com nit serena

i et vull acaronar fins que el matí

esclati en resplendors per la carena

i es despertin les flors al meu jardí

i al mar sonin de nou cants de sirena.

I ara que et sé només per a mi

i que ja cap camí de tu em separa

et vull dir uns mots només per si el destí

ens malmetés la pau que gaudim ara:

mercès per ser la llum del meu matí.

Oh pensament! oculta meravella,

que saps ser un raig de llum en fosca nit,

i aquell dringar feliç com una esquella

quan cal trencar el silenci del despit

i escrius el vers amb la rima més bella.